

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

6 tháng 6 năm 2010

Số 100

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Bé đi chơi New York về có gì lạ ?
- 2) Ở đời này có người tập luyện bắp thịt cứng rắn mạnh mẽ thì sao ?
- 3) Ở đời này mang xác làm người mà không biết đến phần hồn là sao ?
- 4) Lấy gì chứng minh ?
- 5) Lấy gì để luân hồi chuyển kiếp ?
- 6) Tại sao bão bùng, động đất nguy hiểm xảy ra trên mặt đất hiện tại rất nhiều ?
- 7) Cuộc sống hiện tại làm việc gì cần thiết nhất ?
- 8) Muốn làm cho tâm khỏe thì phải làm sao ?

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 26 tháng 11 năm 1991

1) Hỏi : Bé đi chơi New York về có gì lạ ?

Đáp : Thưa, ở xứ văn minh này, cuộc sống được cải tiến theo sự ham muốn của con người, khối óc đã phục vụ không ít, tận dụng khả năng sẵn có của mọi người, đã xây cất những căn nhà chọc trời, cao vợi vợi, xe hơi chạy như kiến bò. Khối óc con người luân lưu không ngưng nghỉ, kiến tạo, kiến tạo, thiết kế, thiết kế, thay đổi mảnh đất hoang vu xưa kia, biến thành nơi tráng lệ nguy nga chung đúc, ánh sáng đèn màu bừng sáng khắp nơi, cuộc sống sợ chết, tâm hồn trở nên khao khát sự tự nhiên của Trời Đất. Người tu cảm thấy người đời đang sống trong cảnh cạnh tranh, cuối cùng cũng chẳng đến đâu. Chính hai bàn tay của loài người đã kiến tạo trong khả năng ý thức, rồi cũng phải buông xuôi mà ra đi, vội vã trong cuộc sống đua đòi và thất vọng. Phần hồn vẫn mệt mỏi trong hành trình tiến hóa và nhịn nhục. Ngược lại, người tu thích sống an nhiên tự tại hơn, bớt vọng động và tự mình xét nhiều hơn.

Kệ:

Cảnh đời quy hội ý thiệt hơn
Thế sự lân la tạo giận hờn
Tranh của giành tiền gây uất hận
Trời ban tình đẹp trí mình ơn

Ngày 27 tháng 11 năm 1991

2) Hỏi : Ở đời này có người tập luyện bấp thịch cứng rắn mạnh mẽ thì sao ?

Đáp : Thưa, ở đời này chịu tập luyện hướng về phương diện nào thì sẽ được phát triển về phần ấy. Về xác thịch thì phát triển về xác thịch, ăn nhiều luyện tập nhiều, tiêu hao nhiều, cũng nằm trong luật quân bình lực học, thể xác sẽ được nhẹ nhàng và mạnh khỏe, diện năng vật thể sẽ được dồi dào. Còn tu luyện hướng về thanh nhẹ của phần hồn thì từ quang sẽ được bừng sáng trong nội tâm, sức mạnh Từ Bi càng ngày dồi dào hơn, ổn định, trí tuệ khai minh, tánh tình kiên nhẫn, nhận lỗi để tiến thân, hồn vía phân minh, thật sự độc lập, tự giải quyết sự phiền muộn sai quấy của tình đời, tự sửa và không đổ lỗi cho bất cứ một ai. Hiểu rõ chính mình sai chẳng có ai sai cả, không nhờ việc này làm sao hiểu được việc kia, hiểu rõ sự nhịn nhục là cao quý thì tâm hồn mới được thanh nhẹ. Tự giải bỏ những điều tranh chấp vô lý trong nội tâm, thâm tu thâm tiến thì mới có cơ hội được thăng hoa về tâm linh, cuối cùng mới cảm thức được Từ Bi là sức mạnh.

Kệ:

Đi đi lại lại ở trên đời
Không chấp thì mê khó nghỉ ngơi
Ai dở ai hay tùy chuyển thức
Thực hành giải bỏ sớm hiểu Trời

Ngày 28 tháng 11 năm 1991

3) Hỏi : Ở đời này mang xác làm người mà không biết đến phần hồn là sao ?

Đáp : Thưa, vì tứ quan hướng ngoại, nhìn bên ngoài tưởng lầm là sự thật, đành phải quên phần thanh nhẹ ở bên trong. Hồn là thiêng liêng tức liên hệ với Trời Phật, còn xác là liên hệ với Trời Đất, có gốc gác và lý do rõ ràng. Xác là càn khôn vũ trụ thu gọn lại, bên trong có những gì thì bên ngoài có cái ấy, tương đồng cảm thấy thì mới gọi là duyên. Nhưng mắt phạm chỉ giới hạn tầm nhìn thấy, tai nghe và cảm thức cũng đều giới hạn theo khả năng tiến hóa sẵn có của hành giả. Còn phần hồn thì có thể nhìn xa và hiểu xa hơn thể xác.

4) Hỏi : Lấy gì chứng minh ?

Đáp : Thưa, người đời, tình, tiền, duyên nghiệp thất bại thì mới chịu hồi tâm, ăn năn hối cải, lúc ấy mới chịu tự tu, tự tiến, bằng không cứ noi theo đà cũ mà đi thì sẽ bị luân hồi, chuyển kiếp.

5) Hỏi : Lấy gì để luân hồi chuyển kiếp ?

Đáp : Thưa, phần hồn đau khổ tái sinh, khóc lóc trong giây phút chào đời, tiếp tục học hỏi nguyên lý kích động và phản động của trường đời, qua những cơn thử thách và giày xéo, nhiên hậu mới có cơ hội thức tâm. Từ vua cho đến người dân trên mặt đất này, đều phải học nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên thì mới bắt đầu hiểu đạo. Đạo thì không nhìn thấy bởi mắt đời, nhưng hiểu nơi tâm tức là phần hồn tự thức. Người tu thiên càng ngày càng hiểu chiều sâu của tâm đạo là vậy. Hành hiệu nguyên lý vô sanh thì phần hồn sẽ được sống an nhiên tự tại, không còn tội phước, chỉ biết tu thiên mà thôi.

Kệ:

Xác phạm tái tạo sóng sông mê
Khó hiểu chơn tâm lại khó về
Nguyên lý vô sanh giải ác trước
Về không mới hiểu tại mình mê

Ngày 29 tháng 11 năm 1991

6) Hỏi : Tại sao bão bùng, động đất nguy hiểm xảy ra trên mặt đất hiện tại rất nhiều ?

Đáp : Thừa, đã nói thiên cơ bất khả lậu, tùy duyên phước của mọi người mà sống, một năm tràn đầy thử thách, từ chiến tranh khí giới cho đến thiên cơ giao động, vạn linh mới có cơ hội ý thức được khí giới tình thương và đạo đức thể hiện trong tâm của vạn linh, lại càng hiểu rõ nguyên lý vô sanh vẫn trường tồn trong tinh thần tu học và tiến hóa. Cuối cùng chẳng có gì lo ngại, cơn khảo đảo xáo trộn và trật tự hồi sinh, hướng về vô sanh bất diệt. Chỉ có người tu thiên tự giải mở được tâm tư gò bó, trở lại với thần thức thanh nhẹ thì mới thấy rõ khí giới tình thương và đạo đức, lần lượt lập lại trật tự hòa bình cho mặt đất nhơn sinh, đang bàn bạc khắp nơi hướng về hòa bình tự thức. Năm cũ lần lượt sẽ kết thúc, năm mới sắp đến sẽ kiến tạo khí giới tình thương và đạo đức khắp các nơi. Người tu càng phải xây dựng nhiều hơn là đả phá, gieo trồng sự mất trật tự của tâm linh, mỗi người ý thức một chút thì đại sự sẽ hình thành. Nhiệm vụ của người tu thiên hướng thượng là rất quan trọng trong giai đoạn sắp tới, ý tâm khai mở tận độ quần sanh, thực hành đứng đắn và tinh tấn.

Kệ:

Gieo trồng tâm phúc tự lo tu
Thế sự đa đoan phân giải mù
Ý thức cuộc đời là tạm bợ
Vô sanh tự thức tự an du

Ngày 30 tháng 11 năm 1991

7) Hỏi : Cuộc sống hiện tại làm việc gì cần thiết nhất ?

Đáp : Thừa, làm việc sức khỏe từ tâm lẫn thân là điều cần thiết nhất.

8) Hỏi : Muốn làm cho tâm khỏe thì phải làm sao ?

Đáp : Thừa, phải biết tha thứ và thương yêu thì tâm mới được khỏe mạnh và sẽ không bị gò bó bởi sự chấp mê, từ bên trong cho đến bên ngoài. Còn cơ tạng thì phải thông cảm khả năng làm việc của mọi tạng, bộ răng và tâm ý hỗ trợ cho thân, tâm, ý trong lành thì thân tạng điều hòa. Người tu thiên thì phải nuôi dưỡng tâm ý trong lành, thức hòa đồng mở được rồi, thì cuộc sống sẽ tiến hóa cùng nhịp, thực hiện trong nguyên lý có có không không, khối óc thần kinh sẽ bớt bận rộn, dễ thiền dễ định hơn. Ngược lại, trách móc điều này điều nọ, sẽ làm cho nội khoa tâm lý bất ổn, dù cho làm việc ngày đêm cũng không ích gì.

Kệ :

Vui hành thể hiện ý tâm thanh
Cảm thức yên vui sống thực hành
Thực hiện đúng đường thêm sức lực
An nhiên tự tại tiến càng nhanh

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Thanh Giải Thân Hình

Thanh giải thân hình chân lý tại
Hào quang thường trụ dứt bi ai
Trầm luân khổ ải nơi tiến hóa
Trí diễn khai thông tiến triển hoài

Thanh giải thân hình, chúng ta tu ở đây là thanh giải thân hình. Các bạn soi hồn, pháp luân, thiền định là thanh giải tất cả các chuyện lố bịch ở bên trong thì cái sự sáng suốt trường tồn là chơn lý, nó thường trụ ở nơi tâm là chơn lý tại.

“Hào quang thường trụ dứt bi ai”: Lúc đó cái sự không động sáng suốt từ bộ đầu thông suốt căn khôn vũ trụ thì thường trụ lúc đó nó dứt sự bi ai của nội tâm.

“Trầm luân khổ ải nơi tiến hóa”: Ở thế gian nghịch cảnh này kia, kia nọ là môi trường tiến hóa của chúng ta.

“Trí diễn khai thông tiến triển hoài”: Lúc đó càng kích động chừng nào thì trí diễn nó càng khai thông tiến triển hoài; luôn luôn phát triển những cái ý niệm mới và sự sáng suốt trong tinh thần xây dựng cõi mở hòa hợp với thiên cơ.

Triển hoài nơi cõi hư không
Trở về chơn giác tránh vòng trước ô

Lúc đó thì chúng ta nắm được phần thanh diễn hào quang rồi thì triển hoài nơi cõi hư không, lúc nào nó cũng ở cái giới đó, nó thanh thân nhẹ nhàng và cõi mở tiến hóa.

“Trở về chơn giác tránh vòng trước ô”: Đi về chơn giác, đi về sự sáng suốt vô cực vô biên tránh cái vòng trước ô không có ô nhiễm nữa.

Thân tâm an tọa an đồ
Phạm vi tự giác cơ đồ dựng xây

Cái thân và cái tâm chúng ta an tọa nơi an đồ thì cơ thể tiểu thiên địa này nó cũng là một cái bản đồ cho phần hồn trú trì để tu giải. Nhưng mà nó lập lại cái trật tự bình an rồi thì nó ngự chỗ thân tâm an tọa, an đồ.

“Phạm vi tự giác cơ đồ dựng xây”: Lúc đó trong cái phạm vi tự giác của nó, nó thấy nó cũng trong muôn

vạn ức triệu cái tự giác thành ra cái cơ đồ nó dựng xây nó càng ngày càng tiến triển càng sáng suốt thêm để tiến hóa, để hòa hợp với cái cộng đồng vô vi.

Càng tu càng tịnh hàng ngày
Tiến xa không nản gặp Thầy không khoe

Mình càng tu càng tịnh hàng ngày, mình thấy cái sự tự giác là quan trọng.

Tiến xa không nản, là chúng ta không có chán nản khi mà chúng ta tiến. Khi mà các bạn ngồi thấy cảnh này kia, kia nọ, ánh sáng rồi không thấy các bạn cũng không chán nản, chỉ nắm cái phần thanh cao tiến hóa.

Gặp Thầy không khoe, khi mà chúng ta gặp được cái vô vi pháp giới, những người truyền pháp, chúng ta không nên cho là chúng ta giỏi nhưng mà chúng ta chỉ lo tu tiến để tự giải và hòa hợp với trình độ tiến hóa của cái khả năng trong cộng đồng vô vi mà thôi.

Giữ tâm trung hiếu đề huê
Bình tâm tiến giải trở về chơn như

Lúc nào chúng ta cũng phải trung thành và hiếu thảo đầu đó nó đều hòa trong sự êm dịu tiến hóa quân bình tư tưởng. Phải “*bình tâm tiến giải trở về chơn như*”, trở về cái ngôi vị rõ ràng. Bởi khi mà các bạn muốn có ngôi vị thì các bạn phải lập lại trật tự cho lục căn lục trần, lục căn lục trần mà nó được thức giác, xây dựng tiến hóa.

Hiện tại như các bạn bây giờ công phu mỗi đêm là lo cho lục căn lục trần, cõi mở cho lục căn lục trần để cho nó tiến hóa càng ngày càng nhẹ nhàng, càng ngày càng cõi mở càng thanh thân, nó tương đương với cái phần trí tuệ của chủ nhơn ông thì chủ nhơn ông sao nó vậy thì tất cả nó tiến về, nó mới hợp tác đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu, lúc đó mới thấy cái cảnh thanh tịnh Xá Vệ Phất từ trên tới dưới mà dưới tới trên cũng nhất trí hết, nó mới là chơn như được.

Còn cái ý của chủ nhơn ông khác mà lục căn lục trần khác, hai cái nó nghịch nhau nó lồi cuốn, thì không bao giờ có trở về chơn như được.

Pháp trung hóa giải nơi người
Hiếu cao thăm thăm vui cười tiến lên

Pháp trung là cái sự trung thành cởi mở, nó hóa giải nơi người. Khi chúng ta bị động loạn bị này kia, kia nọ, nghịch cảnh phạm chơn lẫn lộn rồi, chúng ta mới trung hòa hết tất cả các giới thì chúng ta thấy hóa giải đều là nơi tâm chúng ta hết thấy.

“*Hiếu cao thăm thăm vui cười tiến lên*”: Cái hiếu là cái sự phát triển thanh cao là cái luồng thanh điển thăm thăm ở bên trên chúng ta nên vui cười chấp nhận đi lên, lên càng lên thì các bạn càng hưởng nhiều.

Bên trên có sẵn tảng nền
Cha già đang đợi chờ quên hiếu tình

“*Bên trên có sẵn tảng nền*”: Có cơ cấu đàng hoàng, chúng ta phân ly từ ở trên xuống. Bây giờ chúng ta trở về nguồn cội của chúng ta. Không có quên cái chữ hiếu tình ở bên trên, cái đó là cái quan trọng của người tu.

Vạn năng hợp nhứt nơi mình
Trung tâm thức giác thân hình quang huy

“*Vạn năng hợp nhứt nơi mình*”: Tất cả khi mà chúng ta được lóe sáng rồi thì chúng ta thấy vạn năng hợp nhứt đều có sự cộng tác của hà sa vạn vật. Cho nên, chúng ta mới có cái bản thể đại diện một cái càn khôn vũ trụ chứ không nhỏ.

Trung tâm thức giác đó là “*trung tâm thức giác thân hình quang huy*”. Khi mà phần hồn thức giác rồi thì thân hình nó quang huy. Lúc nào hào quang cũng được sáng suốt, mặt mày cũng được tươi tắn, mở miệng cũng là trong sáng suốt, tất cả đều ở trong cái thiền giác hết.

Đi người tại thế lâm nguy
Giúp người tiến hóa cũng tùy căn cơ

Mình “*đi người tại thế lâm nguy*”: Người ở thế gian đều một ly một tỷ là lâm nguy. Một ly một tỷ là rước cái phần trước nhập tâm. Cho nên, chúng ta giúp người tiến hóa, khi mà chúng ta cải thiện được nội tâm và hòa giải được cái phần thanh điển lên

trên rồi thì chúng ta mới “*giúp người tiến hóa cũng tùy căn cơ*” của nó. Mỗi người căn cơ nặng nhẹ khác nhau chứ không nói tôi tu rồi tôi hộ độ tất cả được đâu? Không! Chỉ có âm thanh tôi hóa giải ra, luồng điển tôi chạy vòng quanh con tim của mọi người cũng không khác gì đem đèn rọi vô trong bóng tối. Mà mọi người nào hiểu được thì tự phóng điển ra để mà hưởng lấy cái đó. Nó tùy theo cái căn cơ của mọi người. Chúng ta ngồi ở đây chứ mỗi người căn cơ khác nhau. Có người ác trước nhưng mà cũng muốn tu. Mà có người biết nói tu nhưng mà thiếu tu cũng không rờ không tới sự tu. Mà có người nghịch lại chữ tu nhưng mà nó tu cũng có nữa.

Đổi thay thay đổi từ giờ
Thương yêu chánh pháp tạo cơ chuyển hình

Có lúc chúng ta thấy nghĩa là tùy căn cơ của mọi người nó đổi thay, thay đổi từ giờ. Khi mà chúng ta cảm động lòng nó thì nó thay đổi, nó thấy nên trở về với nó. Nhưng mà chúng ta đi rồi thì phần thanh điển xa vắng nó, nó lại trở về cái tập quán xa xưa. Bởi vì cái tập quán phạm trước của nó khiến cho chín chục phần trăm thành ra luôn luôn nó phải bị những cái chuyện đó. Cho nên, những người tu phải ý thức là ta ở trong tội lỗi, ta ở trong cái tối tăm, ta đi tầm sáng suốt. Ta ở trong sự động loạn, ác trước, ta mới tiến tới sự công bằng.

“*Thương yêu chánh pháp tạo cơ chuyển hình*”: Luôn luôn cái sự thay đổi nhiều giờ, nhưng mà từ giờ. Nhưng mà rồi rốt cuộc nó cũng phải thương yêu chánh pháp tạo cơ chuyển hình. Nó gặp được cái chánh pháp, nó hiểu nó, nó hiểu sự sáng suốt là quý giá, rồi nó nắm đó, nó mới chuyển nó tu thì có sự thay đổi ở bên trong.

Tình thương trao đổi đệ huynh
Cùng chung đàm đạo thân hình minh khai

Cái “*tình thương trao đổi đệ huynh*”: Là chúng ta ngồi ở đây đàm đạo lẫn nhau về đời nhưng mà vắng người chúng ta cũng hồn vía cũng tương hảo, cũng tương giao, cũng nói chuyện về tình thâm đệ huynh, lục căn lục trần ở trong này. Khi mà các bạn thanh nhã rồi, nhẹ nhàng rồi thì lúc nào các bạn cũng thấy ngồi đó không ai nhưng mà các bạn cũng vẫn đàm đạo được. Lục căn lục trần, nó cũng nhờ sự thuyết pháp của chủ nhơn ông và hồn vía muốn tương ngộ để tương hội. Những cái âm thanh đó, nó làm cho

nội tâm các bạn phải tiến giải và trao đổi, rồi học tới cái sự thanh cao ở bên trên. Chỉ có xây dựng mới giải thoát được mà nghịch lẫn nhau thì bị sụp đổ.

“Cùng chung đàm đạo thân hình minh khai”: Chúng ta cùng chung đàm đạo bên trong lục căn lục trần và tất cả gia dịch bên trong. Nếu chúng ta thanh nhẹ rồi thì không có giờ nào chúng ta rảnh. Càng ngày càng đưa cái thân hình này nó minh khai, nó thông suốt, nó cởi mở, nó đứng trong tinh thần xây dựng tự khai thác.

Vô vi sẵn có thanh đài
Giúp người tiến hóa từ ngày lẫn đêm

Vô vi đã sẵn có cái thanh đài, xung quanh trong cái không mà có, không mà có, không mà có. Các bạn thấy hoài, nói tôi tu hồi nào tới giờ tôi không thấy tiến bộ. Nhưng mà người ta dòm tôi, người ta nói tôi tiến bộ chỗ nào trong cái không mà có, trong cái bạn không hiểu mà bây giờ bạn hiểu. Đó, nó giúp các bạn từ giờ phút khắc, nó đem ánh sáng cho các bạn, nếu các bạn mở cửa là các bạn phóng ra thì hút được cái phần thanh điển đó vô liền.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 25/09/1977)

“Giúp người tiến hóa từ ngày lẫn đêm”: Bất cứ giờ phút nào cũng giúp đỡ không đợi các bạn thiện mới giúp; không phải đợi giờ thiện mới giúp các bạn, thì giờ nào mà trung tâm các bạn mà hưởng ứng tới vô vi pháp giới, hưởng ứng tới cái thanh điển là trường sanh bất diệt thì các bạn sẽ có mãi mãi ở một bên, sát một bên mà dắt các bạn tiến hóa. Cho nên, nhiều khi các bạn thấy tâm tình của các bạn thay đổi không phải như một người phạm trước như trước nữa. Trước khi chưa tu các bạn thấy những cái ác trước, đầu óc ác trước của các bạn nghĩ nhiều cái không hay, muốn diệt cái này, rồi thâu cái kia lại để làm cái lợi cho cá nhân. Nhưng mà rốt cuộc không hiểu được lối thoát là cái gì. Bây giờ các bạn lần lần hiểu rồi tất cả chỉ có vô vi là chánh, vô vi là trường sanh thì các bạn còn tranh giành của cải thế gian làm gì. Lấy cái không, lúc nào các bạn đặt những món gì của bạn mà bạn nghĩ tới cái chuyện không là bạn hiểu chơn lý rồi, bạn là người minh triết rồi.

(còn tiếp)

Hương Tâm

Kính Thông Báo: Bạn đạo: Bà Huỳnh thị Keo mất ngày 02/06/2010 (Nhằm ngày 20 tháng 4 năm Canh Dần) tại Bình Thạnh, Thành phố Hồ Chí Minh hưởng thọ 96 tuổi là thân mẫu của bạn đạo: Nguyễn văn Đức, Việt Nam.

Kính quý bạn đạo năm châu cùng hướng tâm cầu nguyện cho bà.

Bạn đạo Thành phố Hồ Chí Minh thành tâm cảm tạ.

Kính Thông Báo: Được tin thân phụ của bạn đạo Đặng Nam Hải là ông Đặng Vi Giang, vừa tạ thế lúc 3 giờ 50 sáng, ngày 02/06/2010 (Nhằm ngày 20 tháng 4 năm Canh Dần) tại San Diego, California hưởng thọ 89 tuổi.

Kính mong quý bạn đạo năm châu hướng tâm cầu nguyện cho bác sớm được “Siêu Thăng Tịnh Độ” và thức giác tu hành.

Thiên đường Thanh Hòa thành tâm cảm tạ.

Vườn Thơ Bạn Đạo

QUÁN THÔNG ĐỜI ĐẠO

QUÁN tường thực hành pháp VÔVI
THÔNG tỏ mọi đảng, chớ ngại chi
ĐỜI dễ vượt qua bao thử thách
ĐẠO lý thâm sâu rất diệu kỳ

Sai gòn, ngày 07-05-2010
Thanh Dũng

TRÒN VO

Điền nào điền nấy cũng tròn vo
Đâu thấy dặng rờ đâu biết lo
Năm tháng đêm dài ta hiểu rõ
Thiền ngồi tâm thức tường o o.

Một cõi phong trần cho học hỏi
Phong ba bão táp học toi bởi (nên người)
Ngồi nằm suy ngẫm đời là thế
Sức hút hồng trần còn phải bo.

Đạt thức sự đời đâu bỏ ngỡ
Cũng như bèo nước dạt mây trôi
Nhấn hòa ta thức học nhân rồi
Thời sự đạo đời hiểu thâm ôi.

Cà Mau, 20-05-2010
Văn Phong

AN NHIÊN TỰ TẠI

AN ổn thân tâm, điể nhẹ nhàng
NHIÊN hồn sáng suốt chẳng mơ màng
TỰ hành, tự chứng huyền vi diệu
TẠI ở chơn tâm - thấy Thiên đàng

TP.HCM, ngày 07-05-2010
Thanh Dũng

ĐƯỜNG TU

Nghiệp trần trôi nổi, đã nhiều năm.
Lầm đường lạc lối, lẫn thẳng trầm.
Đến hồi thức giác, quay đầu phục.
Duyên Thiền tự cứu, đạo huyền thâm.

Vô vi pháp thiền phu duyên ngộ.
Thường soi tâm tự độ chơn linh.
Ân Trời luôn trợ bên mình.
Tự tu tự thức hợp tình Trời Cha.

Công phu đạt do mình hành pháp.
Việc hàng ngày giải đáp hoà tâm.
Đừng cho Lục Tự dứt âm.
Không còn khoảng trống trước tầm khảo thân.

Tu tinh tấn sao thần chưa định.
Lo việc đời giờ tịnh ít hơn.
Định còn xao động từng cơn.
Hao mòn thanh điền hồn chơn lu mờ.

Lấy dũng chí đúng giờ thiền định.
Lấy công phu thanh tịnh khai thông
Hành pháp thường niệm nằm lòng.
Khai thông bản thể, tam công vun bồi.

Tu thành thật xa rời bản ngã.
Phá chữ ta, hỷ xả từ bi.
Vượt qua cánh giới cuộc thi.
Điền thanh quy hội, được thì thanh cao.

Cư trần như giấc chiêm bao.
Ngộ mê hai ngã, ngã nào hồi quê.
Thì ta quay gót tìm về.
Trước sau cũng phải phá mê chính mình.

Củ Chi, 04.11.2001
Bá Tùng

TÍCH ĐỨC

Lục tự Di Đà luôn niệm thầm
Ấy là diệu pháp khứ tà xâm
Thiên đàng hữu lộ vô nhân đáo
Địa ngục vô môn hữu khách tầm

Bằng cư náo thị vô nhân vấn
Phú tại sơn lâm hữu viễn thân
Phước tại tổ tông tu tại ngã
Đức do Thiên Địa chí do nhân

Địa ngục Thiên đàng bởi chúng sinh
Tu hành luyện đạo cứu hồn linh
Vô Vi Phật pháp muôn thời thịnh
Học đạo tu thiền vạn kiếp vinh

TPHCM, 29-05-2010
Minh Vô Vi

DUYÊN NGHIỆP

Nghiệp đời bệnh hoạn ai tránh khỏi
Một kiếp làm người học đến nơi
Ruột, gan, phèo, phổi, tạng trong người
Để sanh bệnh tật ở nay thời.

Cũng như bạn đạo anh Nam đó
Bướu não hai lần mổ tận nơi
Tái phát lần ba đầu dám mổ
Cầu trời khẩn Phật duyên tâm tôi.

Hành thiền sáu tháng bao huyền diệu
Tái khám bệnh tình lạ hết rồi!
Trí sáng bình yên sống vui vẻ
Kiếp đời còn lại nguyện tâm ôi.

Lại có một người cô Tú đó
Trước kia cũng bị chứng nan y
Nghiệp đời bệnh hoạn đâu tránh khỏi
Hết của hết tiền duyên đạo tôi.

Cần mẫn siêng năng hành pháp tiến
Sự tình hiểu thấu nghiệp do thiên
Nghiệp đời luân quả tùy duyên định
Trí sáng tâm bình nay hiểu nhiên.

Con gái bạn đạo chị Thu nhé!
Mang bệnh hiểm nghèo khó đăng yên
May nhờ anh Hợp khuyên hành thiền
Hiện tại pháp thiền đăng bốn niên.

Nhìn chung tất cả do tiền định
Xuống cõi hồng trần học nghiệp duyên
Hiểu thấu duyên thiền tâm ý tĩnh
Ôn đền duyên pháp điển siêu nhiên.

Cà Mau, 01-06-2010
Văn Phong

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 24 tháng 10 năm 1971

Tưởng thầy tưởng bạn tu tâm tiến
Phút khắc đổi thay thông cảm liền
Tạm cách vách tường ô trước khí
Tiến lên đả phá rõ duyên tiền.

Phân hồn vốn ở cõi tiên,
Giao du động loạn nổi liền thế gian.
Phân hành thế sự bất an,
Cuốn lôi lôi cuốn ngập tràn đau thương.
Lập ra giả cảnh tạo đường,
Đấu tranh vụ lợi tự lường gạt tâm.
Hóa sanh sanh hóa chuyển tâm,
Thực hư biểu lộ duyên cầm sắc duyên.
Mấy ai thông cảm duyên tiền ?
Mấy ai thấu đáo cảnh tiên nơi nào ?
Trí tâm tiếp tục ra vào,
Bản thân ô trước tự đào hố sâu.
Thiên cơ quá đổi nhiệm mầu,
Giam hồn giam vía đối đầu bất minh.
Gắng cho thiên hạ chút tình,
Thương rồi lại ghét vậy mình ghét ai ?
Tại sao ham sắc thích tài ?
Quên hồn quên vía hỏi ai ghét mình ?
Bất minh thiên địa chơn tình,
Tình thương tràn ngập chính mình lãng quên.
Chẳng lo thuận tiến lập nên,
Giải thông nội tạng giữ bền chí tu.
Mau mau tự giải thân tù,
Giúp hồn giúp vía trùng tu thiên đài.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên